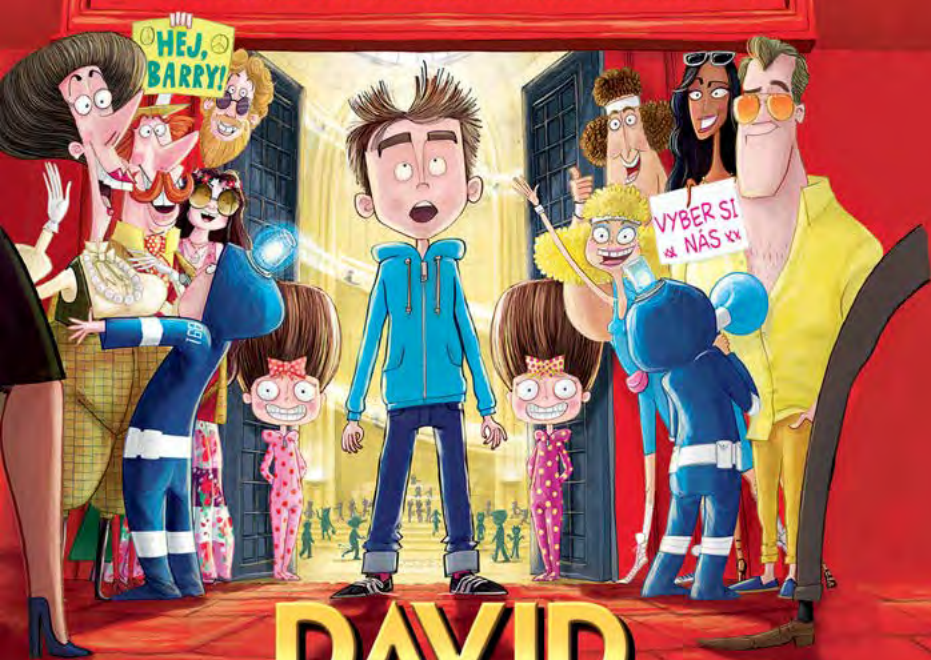

RODIČOVŇA

◆ VYBER SI PERFEKTNŮ MAMKU A OCKA ◆

DAVID
ALBATROS
BADDIEL

Rodičovňa

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

David Baddiel

Rodičovňa – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

DAVID BADDIEL

Ilustroval Jim Field

Albatros

Preložila Barbora Kráľová

Text copyright © David Baddiel, 2014 I

Illustrations copyright © Jim Field, 2014

Translation © Barbora Kráľová, 2015

ISBN v tlačenej verzii 978-80-00-04034-9

ISBN e-knihy 978-80-00-04061-5 (1. zverejnenie, 2016)

*Venované Ezre a Dolly, s osobitným poďakovaním Eze,
ktorá mi vnukla myšlienku...*

ČASŤ PRVÁ

**JEDEN SVET
NESTAČÍ**

NEDEĽA

KAPITOLA 1

Barry Bennett nemal rád, keď ho volali Barry. Je to hlúpe meno pre moderného deväťročného (čochvíľa desaťročného) chlapca. Mal kamarátov s menami ako napríklad Jake, Lukas a Taj.

Hlúpost', nemali len mená ako Jake, Lukas a Taj, oni sa tak *naozaj* volali. Jake bol jeho najlepší kamarát, Lukas druhý najlepší kamarát a Taj tretí v poradí. Ale poradie sa podľa situácie menilo a niekedy bol Taj jeho prvý a najlepší kamarát. V každom prípade, nikto z nich sa nevolal Barry. Barry veru žiadneho iného Barryho ani nepoznal. Nepoznal ani nikoho s menom Brian. Alebo Colin. Alebo Derek. Prípadne s hocakým iným menom, aké sa prestali chlapcom dávať v roku 1953.

To, že sa Barry volá Barry, bola len jedna z mno-

hých vecí – aj keď takmer na začiatku zoznamu – za ktoré vinil svojich rodičov (jeho rodičia boli Susan a Geoff... že sa vôbec čuduje, ľudia s takýmito menami sa museli vybučiť na vlastnom diet'ati...).

Nech sa páči, tu je spomínaný zoznam, ktorý si Barry ukrýval v posteli pod vankúšom (v posteli, v ktorej, mimochodom, nemal obliečky s podobizňou Lionela Messiho, aké mal Lukas):

VECI, KTORÉ VYČÍTAM SVOJIM RODIČOM:

1. Sú nudní.
2. Dali mi meno Barry. (Vidíte, vravel som, že je to skoro na začiatku zoznamu.)
3. Sú jednotaj unavení.
4. Nedovolia mi hrať sa počítačové hry.
5. Nekupujú mi žiadne počítačové hry ani obliečky s Lionelom Messim.
6. Sú HROZNE, HROZNE, HROZNE prísni. Príklady zo života: musím ísť spať už o pol deviatej, zatiaľ čo všetci moji kamaráti môžu zostať hore OMNOHO dlhšie; nemôžem jesť kyslé cukríky pod zámienkou, že by ma z nich bolelo brucho; hovoria „To je nadávka“, a pritom som povedal len ZADOK, čo je úplne obyčajné slovo.
7. Sú vždy omnoho milší k ~~mojim sestram, dvojčatám~~; SE ako ku mne, len preto, že sú svätuškáčky.

8. Nie sú úžasní ani slávni a vôbec nepripomínajú tých skvelých rodičov, o ktorých sa dá dočítať v maminých časopisoch. (Barry si uvedomil, že tento bod je dosť podobný bodu č. 1, až keď ho napísal, ale už ho mal skoro hotový a písal perom, nie ceruzkou, takže sa mu nechcelo prepisovať všetko odznova.)
9. **Sú chudobní.** (Tento bod Barryho trošku škrel, v kútiku duše totiž vedel, že jeho rodičia vlastne nemôžu za to, že sú chudobní. Jeho ocko pracoval v IKEI ako kontrolór rozmontovaného nábytku, alebo také vol'ačo, a mamka na základnej škole ako pomocná učiteľka. Bolo mu jasné, že nemajú vysoké platy, ale bol presvedčený, že keby mali viac peňazí, tak väčšina vecí, ktoré zahŕňali body 1 až 8, okrem jeho mena, by zrejme neplatili.)
10. **NIKDY MI NEPRIPRAVILI SUPERSKVELÚ NARODENINOVÚ OSLAVU.**

Desiaty bod bol životne dôležitý. Všetci jeho kamaráti už desaťročnicu oslávili a všetci mali nezabudnuteľné oslavy. Napríklad Jake ich zobral na motokáry. S Lukasom šli na kolky a Taj ich previezol na limuzíne! Zobral ich na nej do kina na najnovšiu bondovku!

Barry zbožňoval Jamesa Bonda. Sčasti aj preto svoje meno tak neznášal, vedel totiž, že James Bond

by sa nikdy nevolal Barry. Teda vedel, že James Bond sa volá James, ale keby nebol James, tak by bol určite skôr John alebo David, prípadne Michael. Alebo by sa možno volal Jake – ako sa často rád chvastal Jake. Barry mu nato vždy odvrkol, že tak by sa určite nevolal, ale popravde v kútiku duše cítil, že by sa tak mohol volať, veď Jake a James sú veľmi podobné mená.

Niekedy Jake dokonca zdvihol jedno obočie, čo sa Barrymu jakživ nepodarilo. Nech robil, čo robil, vždy ich zdvihol obe – a vyhlásil: „Volám sa Bond, Jake Bond.“

Barry musel pripustiť, hoci nikdy nie nahlas, že to naozaj malo cveng. Rozhodne to znelo lepšie ako: „Volám sa Bond, Barry Bond.“

Bola nedel'a, presne šesť dní do Barryho narodenín, keď sa Barry tak veľmi nahneval na svojich rodičov, a Jake (vedno s obočím) stál vo dverách ich domu.

Vlastne v nich stáli všetci traja Barryho kamaráti a museli si vypočúť, ako Geoff Bennet povedal: „Nie, je mi ľúto,“ a Barry si pomyslel, a veru nie prvýkrát, že túto vetu jeho ocko hovorí akosi *pričasto*.

Jake držal v ruke futbalovú loptu prvej ligy od Nike, Lukas mal na nohách skvelé čierne tenisky Converse a Taj si navliekol novučičký dres od futbalového klubu Chelsea. Pri pohľade na nich sa Barry vo svojich džínsoch z výpredaja, tričku z výpredaja

a topánok z výpredaja cítil tak trochu ako šupák. To ho však neodradilo a aj tak si s nimi chcel ísť zahrať, tak hrozne sa zase necítil.

„Ocko,“ žobronil Barry, „len na polhodinku!“

„Nie, je mi ľúto,“ zopakoval ocko. „Vieš, že nechceme, aby si do parku chodil bez dospelého...“

Barry pozrel na zamračenú tvár svojho otca. Vyzeral veľmi unavený, ale Barry nedokázal posúdiť ako veľmi, pretože Geoff Bennet sa zdal v posledných dňoch stále unavený. Vlasy už mal popretkávané šedinami. Vlastne by bolo vhodnejšie povedať, že vlasy mal popretkávané čiernymi prameňmi, lebo už bol viac-menej šedivý. Mal na sebe tmavomodrú košeľu s logom IKEY, ktorú na sebe nemusel mať, keďže bol víkend. Barry si želal, aby mal oblečené niečo iné, aspoň pred jeho kamarátmi. Keď sa Barry stretol s otcami svojich kamarátov, vždy boli super nahodení – Jakov otec nosieval pekný oblek, Tajov zase koženú bundu a Lukasov – ktorý kedysi hrával v naozajstnej kapele! – nosieval obťahnuté džínsy a slnečné okuliare (ešte aj keď vôbec nesvietilo slnko, neuniklo Barrymu).

„Ale,“ ozval sa Barry a ukázal na troch chlapcov, čo stáli vo dverách, „všetci moji kamaráti môžu!“

„Nuž, *ich* rodičia majú zrejme na vec iný názor.“

Barry sa zvrhol a pozrel na kamarátov. V tej chvíli Jake zdvihol jedno obočie. Vďaka tomu jeho tvár vyzerala, ako keby hovoril presne toto: „Och, bože,

Barry, to je škoda, že máš na krku takýchto hlúpych, prísnych (a unavených a dogabaných) rodičov.“

Pravdaže, nič také nepovedal. Hlesol len: „Je mi to ľúto, Barry,“ zvrtol sa, pobral preč a kopal pritom do lopty.

„Hej, aj mne je to ľúto, Barry,“ ozval sa Taj a pridala sa k Jakovi.

„Veru, mne tiež,“ povedal Lukas, ktorý z neznámych príčin najprv zašiel až k bráničke pred domom Bennetovcov, tam sa ešte naposledy otočil a zvolal „Barry“.

A hoci Barry vedel, že je dobré niektorých ľudí ľutovať, ako napríklad hladujúce deti, ktoré vyzerali naozaj smutne, keď ich občas zazrel v televíznych novinách, vonkoncom sa mu nepáčilo, že kamaráti ľutujú *jeho*.

KAPITOLA 2

Od tej chvíle to šlo s celým dňom dolu vodou. A neskôr, keď sa pri popoludňajšom čaji pokúsil nadviazať rozhovor so svojím ockom, to bola hotová katastrofa.

„... len som tak uvažoval, že by bolo milé, keby na moje narodeniny – ktoré budú už túto sobotu –, hneď ako sa ráno zobudím, čakalo pred domom odstavené auto Aston Martin DB6...“ oznamoval ockovi Barry a napchával sa pritom zemiakmi v šupke s fazuľkami so zníženým obsahom cukru.

„Aston Martin! Zapiš si to, Ginny!“

„Zapisujem si to, Kay!“

Barry nespúšťal zrak zo svojho ocka. Rozhodol sa, že svoje mladšie sestry, dvojčatá, jednoducho neuzná. Barry si často tajne prezeral ockove noviny,

lebo vedel, že James Bond musí mať prehľad o nebezpečných veciach, ktoré sa dejú po celom svete, a vedel, že niektoré krajiny to robia. Napríklad taký Irán odmietol uznať štát Izrael a namiesto toho nazval Izrael – ocko mu to osobitne prečítal – sionistickou entitou. Znelo to veľmi zlovestne, skoro ako Spectre (čo je vo svete Jamesa Bonda tajná organizácia, ktorá ovláda svet). Presne tak sa teda rozhodol postupovať aj on, svoje osemročné sestry Ginny a Kay neuznal a nazýval ich po svojom – sesterská entita, alebo v skratke len SE.

Kútikom oka však zazrel, že zase robia tú posmešnú vec. Jedna z nich (Barry ich nerád rozdeľoval na dve časti, lebo tým akoby už tak trochu uznal, že existujú, ale keď sa inak nedalo, hovoril o nich ako o sesterskej entite jedna a sesterskej entite dva) sa tvárila, že zapisuje niečo, čo Barry povedal, akoby to bolo niečo životne dôležité. Pravdaže, tým mu chceli naznačiť, že je to úplne bezvýznamná informácia. Barry z duše neznášal, keď to robili.

„... takže, ocko, na naše narodeniny by si nás mohol niekam previezť na rolls-royce? Môžeš ho zaparkovať do garáže, hneď vedľa astona martina!“ zvolala sesterská entita jedna.

„Chachacha!“ vybuchla do smiechu sesterská entita dva, ktorá si stále behala prstom po dlani, aby dokončila pantomímu o tom, ako akože zapisuje somarinu, ktorú Barry práve povedal.

„Vieš, to auto sa dá požičať a nie je zase až *ta- ké* drahé, našiel som si to na nete,“ povedal Barry a všemožne sa snažil na entity nepozrieť. „A ešte by si mi mohol niekde zohnať aj smoking a tortu, na ktorej bude napísané 007, a všetci moji kamaráti by mohli prísť oblečení ako záporáci z bondoviek a do toho by mohla hrať hudba z filmu. A ty, ocko, by si mohol byť Q a budeš mi ukazovať, ako mám použiť všakovaké dômyselné zariadenia, ako napríklad raketový batoh a pero, ktoré je vlastne zbraň, a...“

„Prepáč, Barry, čo si to hovoril?“ ocko zložil noviny.

„Ty si ma nepočúval? *Ociii!*“

„Barry, prosím t'a, nehovor oci takto.“

„Ako takto?“

„Ako keby bolo na konci dlhé í. Vyslovuj to krátko: oci.“ To sa ozvala Barryho mamka.

Barry zdvihol zrak, ale nevidel ju, pretože tak ako zvyčajne, hovorila od umývačky riadu. Barrymu sa zdalo, že Susan Bennettová trávila všetok svoj voľný čas tým, že do nej buď nakladala, alebo z nej vykladala riad. Často prešli celé dni a on ju ani nevidel, len kde-tu začul jej hlas pomedzi rinčanie tanierov a panvíc. „Nevyslovujem to tak!“ bránil sa Barry.

„Nie, vôbec nie, *mamiii!*“ zvolala sesterská entita jednohlasne.

Barryho rodičia sa na tom zachechtali. Ocko sa zasmial svojím typickým smiechom, čo znel tak tro-

chu ako kašeľ, a pomedzi trieskanie tanierov a panvíc začul Barry aj piskľavý chichot svojej mamky.

„Nesmejte sa!“ paprčil sa Barry. Štvalo ho, že vôbec musel pripustiť, že sesterská entita niečo povedala. „To vôbec nie je smiešne!“

„Nuž, mňa to *celkom* pobavilo,“ ozvala sa mama, ktorá sa stále skláňala k umývačke. Barry videl len jej zbierku kuchynských minútok azda vo všetkých farbách dúhy, ktoré mala poukladané na kuchynskom pulte nad umývačkou. „Vy ma vždy viete rozosmiať, dievčatá...“

„Haló!“ zrúkol Barry a najradšej by si dupol, ale nemohol, lebo zo stoličky ešte vždy nedočiahol na zem. „Počul vôbec niekto, čo som povedal?“

„Zapíš si to, Ginny!“

„Zapísala by som, Kay, ale vôbec nič som nepočula.“

„Ach, máš pravdu. Zdalo sa mi, že niekto niečo povedal, ale to asi len na ulici pokrikovali smetiari!“

Barry spravil na sesterskú entitu grimasu a vzápätí sa na seba nahneval, lebo škeriť sa na ňu bolo to isté ako priznať jej existenciu. Jednako sa mu ulávil. Ale len do chvíle, kým sesterská entita jedna nepovedala:

„Zapíš si to, Ginny!“

„Som... chlapec... čo... vyzerá... ako... tľk,“ hovorila sesterská entita dva, ako si tak prechádzala prstom po dlani.

KAPITOLA 3

Ked' už Barry porušil svoje predsavzatie a uznal sesterskú entitu, napadlo mu, že by ju mohol aj kopnúť pod stolom (nohy mu len tak viseli vo vzduchu, takže sa na tú úlohu dokonale hodili).

Ked' Barry kopol svoje sestry pod stolom naposledy, prišiel o týždeň vreckového, ale výška jeho vreckového bola naozaj úbohá, a tak si povedal, že za daných okolností oň rád príde. Nachystal si nohy pod stolom, že nimi zaútočí na tie roztomilé kolienka, a vtom sa ozval ocko:

„Zase si hovoril o svojej narodeninovej oslave?“

Barry nohy zase spustil. „Áno!“

„Aha, dobre, lebo ja už som všetko zariadil.“

Barrymu pri tých slovách zamrelo srdce. Vari ocko naozaj zorganizuje to auto, kasíno a dômyselné

zariadenia a všetko ostatné? Geoff sa usmial, odhalil spodné žlté zuby a zohol sa k veľkej taške z IKEY (tej gigantickej modrej taške, ktorá bola podľa Barryho názoru vyrobená zo stanu a ktorú mal ocko vždy poruke) a chvíľu sa v nej kutral. „Chcel som, aby to bolo prekvapenie na deň D, ale nedávaš mi inú možnosť.“

Znova si sadol a v ruke držal DVD, na ktorom stálo CASINO ROYALE.

„Čo je to?“ opýtal sa Barry.

„Ako to myslíš, čo je to? To je bondovka, jedna z najznámejších. Ale no tak, Barry, myslel som si, že tebe to naozaj nebudem musieť vysvetľovať.“ Ocko mu ju podal. Na obale bol akýsi chlap s tenučkými fúzikmi, ktorý tak trošku vyzeral ako James Bond, ale určite nie ako James Bond, ktorého by Barry už niekedy videl. Nebol to Sean Connery ani Roger Moore či George Lazenby, Timothy Dalton alebo Pierce Brosnan. A rozhodne to nebol Daniel Craig, ktorý hral v *Casino Royale*.

„A nepustíme si to len tak na DVD prehrávači, zohnal som v práci dataprojektor, takže si film môžeme premietat' na stene v obývačke. Tá bude tuším dost' biela, ak poriadne pozat'ahujeme závesy - aj keď tie sa asi nedajú úplne zatiahnuť. Alebo dajú, Susan, čo povieš? Ale to určite nejako vymyslíme. Proste sa mi to zdalo ako dobrý nápad, čo by sme mohli robiť na tvojej oslave.“

Barry naňho pozrel. „Čože? A to má byť všetko?“
„Prosím?“

„Žiadne kasíno ani auto, ani dômyselné zariadenia?“

„Susan, o čom to hovorí?“

„Vedel som to! Vedel som, že si ma vôbec nepočúval!“

„Barry, upokoj sa,“ zasiahla mama.

„A toto ani nie je naozajstný *Casino Royale!*“

Ocko sa zamračil. „Nie?“

„Nie!“ Barry otočil DVD a prečítal mu text na zadnej strane. „*Paródia na Jamesa Bonda z roku 1960! Hviezdne obsadenie nezabudnutelným spôsobom karikuje obľúbené filmy! Agent 007 vás ešte nikdy tak nepobavil!* Je to vtip! Robia si z bondoviek dobrý deň!“

„Ale, Geoff,“ vzdychla si Barryho mama. „Hádám si len nekúpil tú verziu s Davidom Nivenom?“

„Čo ja viem?! Zobral som to lacnejšie, čo som našiel na Amazone!“

„Oc...“ začal Barry, ale vzápätí si uvedomil, že hrozí, že dá znova na koniec slova dlhé í. Videl, ako naňho sesterská entita dychtivo hľadá, akoby sa nevedela dočkať, kedy to už naozaj povie. Vtedy sa dopustil osudnej chyby - zopakoval slabiku, ktorú už vyslovil.

„Oc,“ povedal.

„Ako, prosím?“ opýtala sa SE jedna a usmiala sa od ucha k uchu. „Povedal si... oc-oc?“

„Myslím, že áno, Ginny!“ prisvedčila jej SE dva.
„Povedal oc-oc, ako malé dieťa. Ako malé dieťa, čo sa snaží prvýkrát osloviť svojho oc-oc!“

„Nepovedal! Nepovedal! A nepovedal! Čušte, čušte, čušte!“

„Barry, nehovor sestrám, aby čušali!“ zahriakla ho mama, ktorá bola stále sklonená pri umývačke, takže po jej hlave nebolo ani chýru, ani slychu.

„Chce drobkček, aby mu oc-oc dal cumlík?!“

„Alebo chce, aby mu oc-oc vymenil plienočku?!“

„Ginny, Kay, to by stačilo,“ ozval sa Geoff, hoci ani zďaleka nie prísne, a zdalo sa, že sa snaží potlačiť úsmev. „A Barry, ty sa už prestaň tol'ko sťažovať.“

„A neprestanem! Nenávidím t'a!“

„Ale čo?“

„Áno! Oboch vás nenávidím!“

A odrazu z neho vyletel ten pocit, ktorý v Barrym vrel, odkedy... nuž, odkedy jeho ocko poslal preč Jaka, Taja a Lukasa, ale v skutočnosti omnoho dlhšie, možno odkedy pochopil, že sa volá Barry. Pocity, z ktorého mu bolo do plaču, mal chuť kričať alebo niečo rozbit', všetko dokopy.

„Nenávidím vás, lebo ste nudní! A V JEDNOM KUSE unavení! A stále mi niečo ZAKAZUJETE! A hovoríte ‚To je nadávka, keď poviem len obyčajný ZADOK!‘“

„Barry, to je nadávka!“ okríkla ho mama.

„NIE, NIE JE! A preto, lebo ste oveľa milší k NIM...“ ukázal prstom na SE. Obe sa v tej chvíli zaškerili.

„... ako ku MNE! A pretože,“ v tej chvíli si Barry uvedomil, že tu vyblákuje zoznam, ktorý ukrýval vo svojej izbe. Rozhodol sa, že vynechá body 8 a 9, a teda: Nie sú úžasní a Sú chudobní – lebo ešte aj v toľkom hneve si uvedomoval, že keby to povedal nahlas, vyznelo by to naozaj strašne. Najmä keď teraz ku koncu už doslova jačal. „A... NIKDY MI NEPRIPRAVÍTE SUPERSKVELÚ NARODENINOVÚ OSLAVU!!“

Po týchto slovách nastala chvíľa ticha. Čochvíľa však sesterská entita jedna povedala:

„Zapíš si to, Ginny.“

„Zapisujem si to, Kay.“

„Fajn,“ povedal Barryho ocko. „Ak je to pravda, tak potom *Casino Royale* na твоjich narodeninách premietat' nebudeme!“

„SUPER!“ zreval Barry a šmaril DVD cez celú kuchyňu. Ako sa tak valilo k dresu, zatočilo sa vo vzduchu. Barry bol na ten hod tajne pyšný. Prudko mykol zápästím, keď DVD vypustil z ruky, ako nejaký olympijský šampión v hode diskom.

„BARRY!!“ zrúkol ocko, a to tak nahlas, že Barryho mama asi prvýkrát za celý večer zdvihla hlavu od umývačky. A v tej chvíli ju do oka trafilo DVD *Casino Royale*, v ktorom hviezdi David Niven.

„Au!“ zjajkla a znova sa im stratila z dohl'adu. Barry začul rachot a po ňom jedny kuchynské minútky, červené presýpacie hodiny, zleteli z kuchynského pultu a roztreskli sa na zemi.

No zbohom, zhrozil sa v duchu.

„ALE UŽ MÁM TOHO DOSŤ! PAKUJ SA DO SVOJEJ IZBY, BARRY!“ skríkol ocko a ukazoval prstom na schody, čo bolo trochu hlúpe, lebo Barry vedel, kadiaľ sa ide do jeho izby.

„IDEM!“ odpyskoval mu ešte Barry. A keďže v tej chvíli sa už trochu bál, vybehol hore schodmi ako namydlený blesk a snažil sa pritom nepostúpať po črepinách a piesku z kuchynských minútok, ktoré ležali roztrúsené po celej dlážke.

KAPITOLA 4

Barry ležal v posteli a soptil. Šiel rovno do svojej izby, ani si len neumyl zuby, ani nič, a tresol za sebou dvermi. Akurát že tie mu vleteli späť do tváre, lebo dvere na jeho izbe boli trochu pokazené a museli sa zatvárať veľmi opatrne a okrem toho bolo treba ešte aj mierne nadvihnúť klúčku. Takže len čo ich zatresol, musel v sebe pozbierať všetok pokoj a čo najpomalšie ich znova zavrieť. Ten pohyb sa vonkoncom nehodil k jeho záchvatu zúrivosti.

Ležal v posteli v pyžame - zebrom overale s ušami aj chvostom, ktorý mu bol priveľký, lebo mu ho dal Lukas, ktorému zas bol primalý - a hľadel do stropu. Bolela ho hlava. Netušil prečo, ale v ktorýchsi novinách čítal, že človeka môže bolieť hlava zo stresu a on bol v tejto chvíli ukrutne vystresovaný.

V Barryho izbe sa človek málokedy v pokoji vyspal, lebo dom bennetovskej rodiny stál neďaleko hlavnej cesty A41 a okná Barryho izby boli otočené rovno k nej. Sesterská entita, ako inak, dostala tichšiu izbu na opačnej strane domu s výhľadom do záhrady, ktorá bola navyše aj VÄČŠIA: nárokovali si na ňu, pretože sú dve. Ale Barry ich nárok odmietal uznať.

Vždy keď po ceste prechádzalo auto, osvietilo nejakú časť Barryho izby. Záležalo na tom, kam šlo.

Auto smerujúce na juh osvietilo skriňu na šaty alebo DEJN NORDEBRUKK, ako tomu kusu nábytku hovorili v IKEI.

Auto idúce na sever osvetlilo plafón a hnedožltý flák zatečenej steny rovno nad Barryho posteľou, z ktorého si Barry spravil akože mapu Ruska, ktorú si musí pre nejakú tajnú misiu vstúpiť do pamäti.

Auto, ktoré bočilo na A41 z druhej cesty, osvietilo na chvíľu prúžkom svetla náprotivnú stenu, kde mal plagát Jamesa Bonda - teda Daniela Craiga v smokingu s pištoľou v ruke. Pri ňom visel plagát klubu FC Barcelona, ktorý už mal pár rokov, ale Lionel Messi stále sedel v prednom rade. Barrymu sa vždy páčilo, ako naňho obaja jeho hrdinovia z plagátov uprene hľadia: Lionel mal v očiach odhodlanie, akoby sa mal v tej chvíli postaviť, zmastiť všetkých jedenást' hráčov sám a nakoniec skórovať pätičkou, a James Bond zase akoby bol schopný tu a teraz niekoho skántriť.

Keď okolo prechádzal nákladiak, roztriasla sa mu celá posteľ.

Ale dnes sa mu aj tak nechcelo spať. Na to bol priveľmi nahnevaný. Navyše vedel, že ak zaspí, do zajtra sa na celú hádku zabudne, a to nechcel. Všetko, čo povedal, myslel vážne. V hneve doňho vstúpila hlboká a dôležitá pravda: *jeho rodičia sú skrátka zlí rodičia*. Tá myšlienka ho zarmútila, čo vedel podľa toho, že mu stiahlo žalúdok, akoby sa bál, ale inak sa cítil veľmi odvážne, akoby sa mal proti čomusi postaviť.

„*Kiežby som mal lepších rodičov...*“ zašepkal. Len čo to vyslovil, vytvorila sa mu v kútiku oka drobunká slzička. Rozmazala mu obraz a zatečený flák na strope už nevyzeral ako mapa Ruska, ale skôr ako šmuha od hovienka. Trošku mu to nabúrало myšlienkový pochod. Predstava, že sa niekto nejakým spôsobom dostal do jeho izby, prilepil sa mu zadkom o strop a vykalkal sa tam, ho nesmierne rozrušila, aby teda znova naplno precítil pôvodný moment, trošku hlasnejšie zopakoval: „*Kiežby som mal lepších rodičov.*“

Potom spod vankúša vytiahol tajný zoznam vecí, pre ktoré boli jeho mama a otec takí nanič rodičia, pridržal si ho nad tvárou a do tretice, doposiaľ najhlasnejšie, povedal: „*Kiežby som mal lepších rodičov!*“

Vzápätí sa celá izba roztriasla.

KAPITOLA 5

Steny sa triasli ako zjašené, akoby Barryho detskú izbu drgl'ovala zimnica.

Okenné tabule rachotili a modelové autíčko Aston Martin DB6 spadlo z poličky za posteľ. Barry v živote nezažil zemetrasenie, ale videl ho v televízii a bol presvedčený, že takto nejako asi musí vyzerat'. Držal sa periny (MYSA ROSØNGLIM, biela) ako kliešť. Báľ sa, že zemetrasenie prišlo preto, čo v kuchyni vykričal svojim rodičom.

Už-už chcel povedat': „Prepáč, prepáč, nemyslel som to vážne!“ (nebol si celkom istý, komu sa ospravedľňuje - či ockovi s mamou, ktorí v izbe vôbec neboli, alebo Bohu), keď si uvedomil... *Jááj, ved' to je len nákladiak.*

Posadil sa.

To bude priam kamión, pomyslel si a neprestával sa klepať. So svetlami ako hrom, prebehla mu hlavou ďalšia myšlienka, lebo plagát na náprotivnej stene začal žiarit. Nešlo mu však do hlavy, ako je možné, že žiari len priestor okolo plagátu, keď inokedy autá osvetľovali celú stenu.

Žiara sa navyše vôbec nehýbala. Ani nebledla.

Vlastne sa mu zdalo, že je čoraz silnejšia. Žeby ten nákladiak zastal pred ich domom? Barry si všimol, že trasenie ustalo. Ale na ceste A41 sa predsa nesmie stáť.

Ako tak hľadel na plagáty, stala sa veľmi zvláštna vec. Lionel Messi a James Bond akoby sklopili zrak. Ako keby pozreli naňho.

A vtedy sa stalo ešte čosi čudnejšie.

Lionel Messi zvolal: „Barry! Ahoj!“

Lionel zostal sedieť medzi Iniestom a Davidom Villom (vidíte, vravel som, že je to starý plagát) v tej istej polohe s rukami na kolenách. Ústa sa mu však určite hýbali. Stopercentne.

Barry bol od prekvapenia a zdesenia neschopný slova, ale napriek prekvapeniu a zdeseniu bol aj strašne zvedavý, takže neodvrátil zrak.

„Hej! El Barrito!“ zvolal Lionel. „Ven aquí! Rápido!“

„Chce povedať, že máš ísť sem. A rýchlo,“ ozval sa ďalší hlas. Hlas, ktorý Barry spoznal. Pozrel na vedľajší plagát. James Bond sa ani nepohol, stále si pridržal striebornú pištoľ na vrecku svojho smokin-

gu, ale žmurkol naňho, za to by dal ruku do ohňa. Stopercentne.

„To povedal?“ opýtal sa zachrípnuto Barry.

„Áno, viem po španielsky,“ odvetil mu James Bond a zdvihol jedno obočie (skoro tak, ako to robieval Jake). „Aj po francúzsky, nemecky, taliansky a mandarínsky a trošku aj po portugalsky. Mal by som sa zlepšiť, ale vieš ako... v Portugalsku sa toho veľa nedeje.“

„Chápem,“ povedal Barry, ktorý v tej chvíli premýšľal, či by nemal kričať o pomoc.

James Bond zdvihol aj druhé obočie. To Jake napríklad nedokázal. „No čo?“

„No čo... čo?“

„No pod' už sem! Nepočul si? Inak t'a budem musieť zastrelit'...“

Barry st'ážka prelgol. Napadlo mu, že bude lepšie, ak počúvne. Vstal teda z postele a vybral sa k žiariacej stene.

KAPITOLA 6

Ako tak Barry kráčal k stene s plagátmi, ne-
spúšťal oči z Bonda, vlastne skôr z pištole, čo
držal v rukách. Bol to model Walther PPK s tmičom
pripevneným k hlavni. Cítil, ako nohy pyžamového
overalu šúcha po koberci (BJORNO MASTERLIGN),
a to jediné mu v tejto situácii pripadalo normálne.

Barry prešiel k plagátu s agentom 007, ale James
Bond šibol chladným, podozrievavým pohľadom
napravo, takže sa posunul k Lionelovi, ktorý sa naň-
ho vyškieral zo steny.

„Hej! Barrito! *Me recuerdas al niño en el avión en ese
anuncio que hice!*“

„Prosím?“

„Hovorí, že mu pripomínaš toho malého chlapca
z lietadla v reklame, do ktorej ho zavolali,“ preložil

mu James Bond. „Vieš, ten krpec s basketbalkou a zmrzlinou a tak ďalej. Bože dobrý, Lionel, *prečo* si sa dal na to nahovoriť? Ako keby si aj bez tej reklamy nezarábal milióny za minútu.“

„*Estás celoso!*“

„Ja nezávidím. Pracujem z lásky k svojej vlasti. A z lásky k ženám, pravdaže.“

„Ehm... prepáčte,“ ozval sa Barry, „Chceli ste... sa so mnou... rozprávať...?“

„Si!“ prisvedčil Lionel.

„Hovor po našom, Messi, prepánajána! Bol si v tíme s Johnom Terryom. Musel si pochytiť aspoň nejaké nadávky.“

„*Culo.*“

„To nie je nadávka.“

Barry pozrel na Lionela, ktorý zatskal, ale potom znova pozrel na Barryho a so silným španielskym prízvukom povedal: „Barry, postaf sa, *por favor*, medzi mňa a toho pána, čo je oblečený ako čašník!“

„Nie som oblečený ako čašník! Odkedy čašníci nosia zbraň?!“

Barry sa o kúsok posunul. „Tu?“

„Áno, fel'mi topre. Už iba kúsoček fl'avo,“ dirigoval ho Lionel.

Barry sa teda posunul ešte ďalej. Teraz stál presne v strede. „Áno, fýborne! *Espléndido!* Teraz si zafri oči a zopakuj tú fetu.“

„Akú fetu?“ opýtal sa Barry. Zaboril ruky do vrečiek (toto pyžamo malo naozaj hlbokánske vrečká), pretože to robieval vždy, keď netušil, čo má robiť. Vo vrečku ľavej ruky nahmatal papier so zoznamom vecí, ktoré vyčítal svojim rodičom.

„No, keď vieš ktorú! Ako to bolo? Nefiem to f tom fašom jazyku povedať. Pripomeň mi, agent 003 a pol.“

„Sedem! Dobré vieš, že som agent 007!“

„Hej, ale na plagáte je z teba sotfa polofica! Tak preto 003 a pol! Hahaha! Chápeš to, Barrito, chápeš?! Ja som ale hlafička, čo?“

James Bond tak zagúľal očami, že si ich skoro pretočil. „Mohli by sme to tu dokončiť? O dve hodiny už musím byť pripútaný o spodok špiónskeho bombardéra.“

„Akú fetu?“ opýtal sa Barry znova.

„Prosím?“

„O akej fete to hovorí?“

„Och, chcel povedať vetu, nie fetu, a má na mysli to želanie o tvojich rodičoch. Tvoje želanie.“

„Aha,“ pochopil Barry. Zavrel oči.

„A povedz ju poriadne nahlas, tak ako ten posledný raz.“

„Dobré,“ prisvedčil Barry. „Idem na vec...“ Vôbec netušil, prečo to povedal, ale zdalo sa mu to namieste. „Kiežby som mal lepších rodičov.“ Otvoril oči. „Prečo? Prečo som to mal po...“

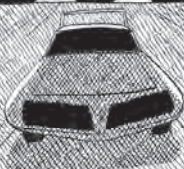
Zarazil sa v polke vety, pretože si všimol, že Lionel a James Bond mu kývajú. Len tak trochu, akoby sa s ním lúčili.

Barry sa zamračil.

Vtom žiara za plagátmi tak zosilnela, že z nej skoro oslepol a celá stena zmizla v obrovskom výbuchu bieleho svetla.

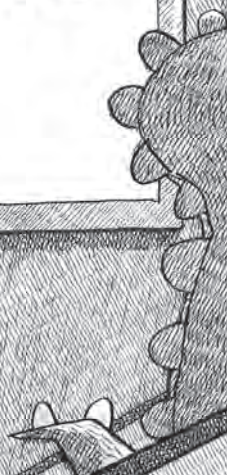
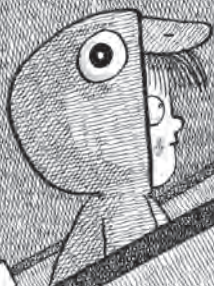
**SMRTIACE
AUTO**

5

**ČASŤ
DRUHÁ**

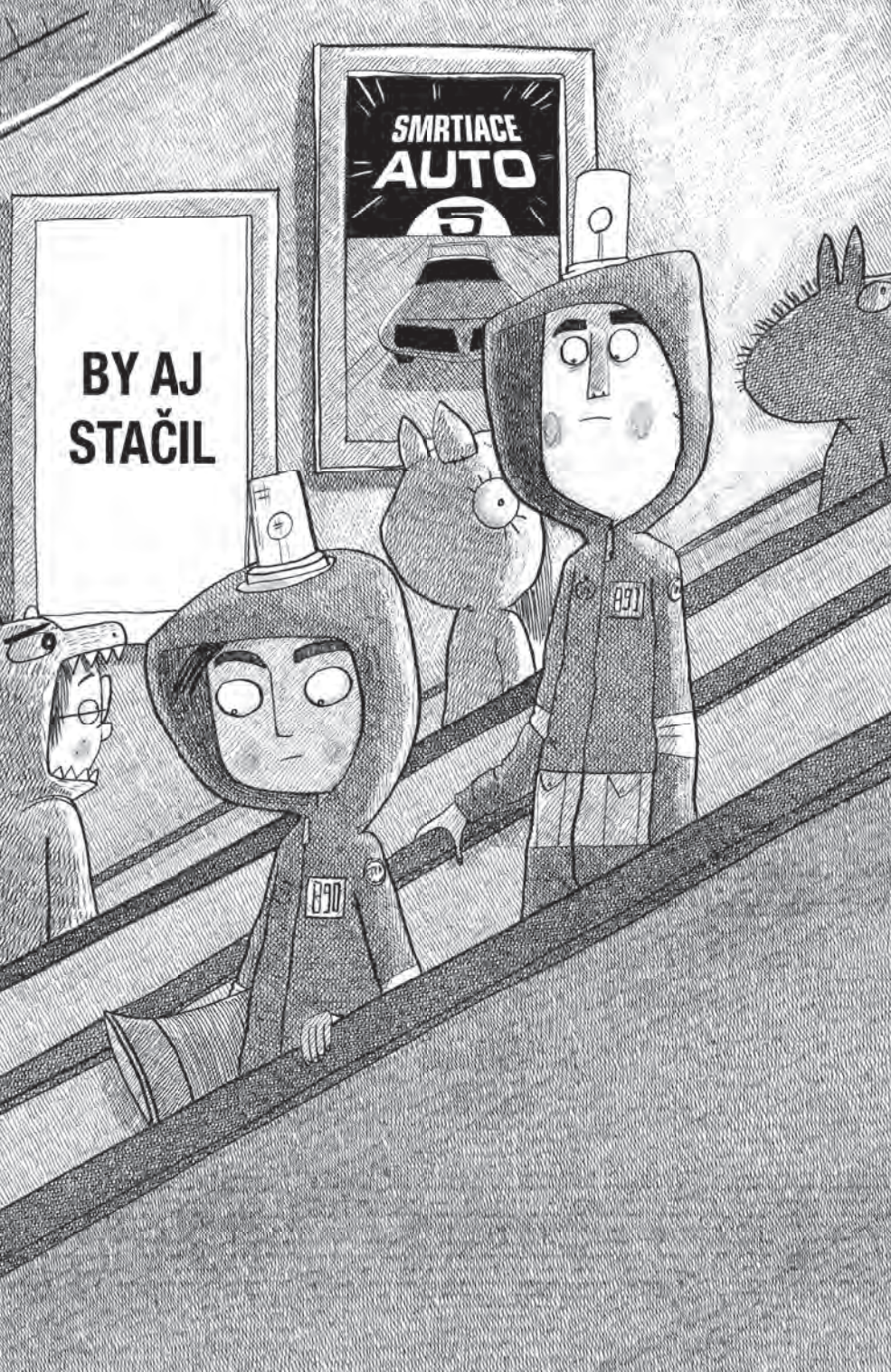
**JEDEN
SVET**

BY AJ
STAČIL

SMRTIACE
AUTO

5

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.